

Az Dartonnak szentjeiről

Tisztelt Magiszterek!

Az alábbiakban a Dartonita misztériumok a többség által összefüggéseiben ismeretlen részéből szeretnék egy kis ízelítőt adni. Minden bizonnyal ülnek a hallgatóság soraiban olyan nagy tudású bölcsek akik számára ez csak üres fecsegés. Őket arra kérem, hogy minket, a kevésbé bölcset és még kevésbé nagy tudású többséget, az előadás után útmutatásukkal segítsék.

Az alábbiakban Darton szentjeiről fogok szólni. Ezt a feletőbb kényes, sokak által került témát a szent szó tisztázásával kezdem. A Dartonita szentek ugyanis ideák, elvont fogalmak, amelyeket az őket követő legendás halandóktól kaptak nevet.

Léteztek még mielőtt nevüket megkapták volna, de tényleges isteni lényé csak egy halandó által kristályosodhattak. Ezt egy dartonita misztikus magyarázta el nekem, de hozzá képest szerény értelmi és szóbeli képességeim a tényleges szavak csak ilyen gyatra visszaadására volt képes. Bocsánatotokat kérem ezért!

Hatalmuk nem kevesebb bármely ynevi isteni teremtménynél, ez az erő mégis ritkábban mutatkozik meg a halandók előtt mint a legtöbb angyalé vagy démoné.

A dartonita felfogás szerint a túlvilági hierarchia a következő:

Az első és legfelsőbb lény Darton, rangban utána következnek a Halál (Darton) Kísérői a Sikoly, a Csend, és a Kacaj Urai (bizonyára már önök is rádöbbenek a hasonlóságra,

minden bizonnyal innen ered Darton hónapjainak elnevezése). Ez a három lény félisteni hatalommal rendelkező entitás, talán magának Dartonnak önállósodott része. A hierarchia alsóbb fokán Darton Írnokai állnak, őket nevezi a köznyelv Darton szentjeinek, akik a dogma szerint a halottak lelkeit a túlvilág kapujánál fogadják.

Darton Kísérői

Sikoly Ura

A Sikoly Ura testesíti meg a halál fájdalmát, félelmét és kétségbeesését, egy élet végén kitörő keserűséget.

Ő az aki megízleli a haldoklók kínjait és velük szenved a halál küszöbén. Ő az aki nem hagy magányosan meghalni, mert veled van utolsó fájdalmadban.

Ritkán ábrázolják, de ha igen, akkor térdén álló, könnyezve sikító alakként jelenik meg. Feletőbb ritkán lényegül át egy Dartonita a Sikoly Urával, (az utóbbi 350 évben nem fordult elő) de ez egy különösen sokat szenvedett pappal/paplovaggal esetleg előfordulhat. Az ilyen szerencsétlenek nem élnek sokáig, a rajtuk keresztül a világra özönlő kín pillanatok alatt megőrjíti őket és pár óránál tovább testük sem bírja a hatalmas megterhelést.

Gyakorlatilag a “szerencsés” halandó élete az átlényegülés után egyetlen hatalmas több tucat kilométerre is elhallatszható sikoly, amelynek tanúi, ha sikerül is ép elméjüket megőrizni, többnyire egy életre megsüketülnek.

Csend Ura

A belenyugvás, a béke, a néma megfigyelés. Általa lel békét a haldokló. Arra figyelmeztet, hogy a szavak gyakran fölöslegessé válnak.

Ábrázolása egy bevarrt szájú csuhás alak. Minden pyarronita temető kapujánál áll egy szobra, hogy figyelmeztessen nehogy a holtak emlékét az élők szavaikkal megzavarják. Egyes könyvtárakban szintén jelen van ábrázolása, mint a csendre való felszólítás. Sok dartonita pap tesz némasági fogadalmat a Csend Urának tiszteletére. Néha közülük egy átlényegül és a félelmetes entitás részévé válik. Az ilyen pap lassú vándorlásba kezd, amelynek nincs célja vagy rendszere.

Száját bevarrja, táplálékra vagy vízre úgyszincs többé szüksége.

Azt mesélik róluk, hogy körülöttük mindig békés csönd honol, amelyet lehetetlen megtörni. Közelükben megszűnik a hang, szétfoszlik a mágia és a világ megszürkül. Egyesek szerint, amíg valaki a közelében van, nem öregszik. A hagyomány szerint, máig érthetetlen módon képesek a csendet

úgy fokozni, amely halálos az emberre. Talán a csend nem csak a hang hiánya, hanem valami önálló...

Kacaj Ura

Nevetés a saját nyomorúságon, a leprások örömtánca, a halott arcán a mosoly. Ő ébreszt rá az elmúlt élet szépségére.

Ő tanít meg élvezni az életet, amikor semmi okod sincs rá. Ábrázolni egy nevető csont sovány, gyermekként szokás.

A nyomortanyákon találjuk pár szobrát. A kétségbeesettek és reménytelenek fohászknak hozzá, hogy el bírják viselni a rájuk nehezedő életet. Állítólag a legnyomorúságosabbak néha felkacagnak éjjel, mocskos nyughelyükön és addig kacagnak míg a szívük meg nem szakad...

2003.01.23.

Szerző: Slam

Forrás: LFG.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely